

Spremili smo ga drugo jutro na južni kolodvor in mu zapeli za srečno pot:

Jeriho po morji plava,
Drevesca se priklanjajo.
Oh le naprej! oh le naprej!
Dokler je še vetra kaj itd.

Sklenem zdaj originalov prvo vrsto iz študentovskega življenja. Nadaljeval jih bom prihodnje leto iz našega prostega ljubljanskega življenja; in tako se ti, dragi bravec, za ta čas priporočujem in ti želim veselo in pisano novo leto.

Mojim prijatlom.

Ker sploh je navada,
Dan prvi u let'
Si vošiti: v sreči
Let dokaj živet',

Tud jez se približam
Prijatli do Vas,
Darujem Vam želje
Za srečniši čas.

Naj sreča velika
Vas vodi po svet',
Da bote to leto
Lizali zgolj méd!

Bolezen naj zgine
Na veke od Vas,
Požirajo sline
Zdravniki cel čas!

Karkolj se polot'ite,
Prav steče naj se,
Naj delo prav vsako
Spod roke Vam gré!

V veselju živite
Dni, tedne, cel' let',
Da nič ne opari
Življenja Vam cvet.

Denarja na kupe
Bog naj Vam dá,
Naj bode papirnat,
Al zlat, al' s srebra!

Ker Bog sam je rekel:
Ni dobro živet'
V samoti na svetu,
Vam vošim deklet!

Najboljo, najzalšo,
Kar svet jih imá,
In ktera 'ma dnarce,
Naj vsaka Vas štimá.

Prijatli naj bodo
Vam vedno zvesti,
Če se pa pokvar'jo,
Naj vrag jih pestí!

In kadar končate
Na zemlji svoj tek,
Pred Vam naj podá se
Hudoba u beg!

V Ljubljani.

Klara R.

Dopisi.

Iz Istre 18. dec. J. P. — Kako da se slovenski enakopravnosti pri nas godí, naj dragim „Novicam“ sledeča dogodba razjasni; saj je ena skušnja bolja priča, kakor deset „leitartikelnov“. — Prvi dan tega mesca pride c. k. koperški okrožni poglavar, trd Lah, v našo čisto slovensko županijo zavoljo volitve dveh mož, ki imata prihodnje dni z drugimi vred v Koprnu poslanca voliti za deželni istrski zbor namesti gosp. Samsa-ta, ki se je temu poslu odpovedal. Pri ti priliki skoraj pol ure v visoki talijanščini proste slovenske volivce nagovarja, po dovršeni volitvi pa jima zanimive ukaze daje. Z odprtimi ustami ga poslušajo in nepremakljivo gledajo, ko neumni volički pisane vrata. Da gospod župnik jim prav po domače ne raztomačijo visokega laškega razlaganja, stavim kar hočete, ne bi ga bili razumeli do sodnega dne. Imel je sabo tudi imenik volivnih mož, v katerem so bile trde slovanske imena od laškega pisarja tako zmotno zapisane, da smo se vsi nazoči za trebuhe držali, ko jih je klical, kjer tako grozovito strašnih, pohujšljivo smešnih še vse svoje žive dni slišali nismo; se vé, da na klicanje takih imen se nihče ne oglasi, ker takih imen ni v naši županiji pa tudi ne pod Bogom na celem svetu. — Ni se tedaj čuditi, da dan za dnevom bolj premožni kmetje k meni prihajajo in me lepo prosijo, naj bi njihove otročiče laški vadal, ki mi na vprašanje: zakaj pa? tako-le odgovarjajo: „Zato, da bi vsaj za silo svoje „štrumente“ (vsakovrstne pisma) brati znali, in da bi pri gosposki kaj več veljali, ko mi, njihovi očetje. Saj ste se pri zadnji volitvi sam prepričal, kaj da naš jezik veljá in koliko nam pomaga.“ — Vidite, tako se godí naši

enakopravnosti v Istri! Ali pa utegne to kadaj dobro biti za Avstrijo, da se Slovan prerodí v Laha, naj sodijo tisti sami, katerim je Rimljan že nekdaž rekel: „Videant consules, ne res publica quid detrimenti capiat.“ Jaz le to rečem, da v takih okoljshinah, kakor smo sedaj, ni čuda, če istrski Slovan po laščini hrepeni kakor žejni jelen po vodi in da ona čedalje globokeje korenike poganja v osrčje slovanske istrske zemlje!

Iz okolice celjske 27. grudna. (Vošilo za leto 1863.) Da bi Slovenci v novem letu spet toliko napredovali kakor v pretečenem letu, — da bi se toliko iskrenih domoljubov na novo izbudilo kakor v pretečenem letu, in da bi našim protivnikom ljubi Bog v novem letu pamet razsvetlil! Bod daj srečo!

Dva kmeta iz Teharjev:

Miha Vizjak.

Anton Grabič.

Iz Slovenskih goric na Štaj. na sv. Štefana. — (*List domače gore*). Domače blago najboljšje blago: prigovor pravi, in le takrat, ako česa doma ne dobiš in med domačini ne najdeš, se obrni na ptuje. Domačim umetnikom in rokodelcom kolikor je mogoče pomagati, je dolžnost vsakega poštenega rojaka. Iz tega namena tudi jaz naznanjam bravcom „Novic“, posebno gospodom duhovnom, da jim, ako kaj iz zlata ali srebra za Božjo službo ali za kako drugo rabo potrebujejo, ni treba pošiljati svojih denarjev ptujcom, ker imamo v Ljubljani domačo izurjeno roko, vredno pohvale. Pred enim mescom so farmani sv. Lenarta v Slovenskih goricah dobili novo prelepo monštranco, ktero je izdelal g. Matevž Šreiner. Zloge je gotiške in res tako lepa, da se vsakemu dopade. Pri gosp. Matevžu Šreiner-ju v Ljubljani se dobi tudi vsake sorte dela iz zlata ali srebra, pri njem se tudi ponošene stvari pozlačujejo in osnažujejo, in pripravljen je, vsakemu po najboljši ceni z dobro robo poslužiti. Te vrstice zapišem, da g. duhovnim postrežem, in gosp. Šreiner-ju, kolikor Bog dá, podpornikov in prijatlov pridobim. — Vinca je pri nas letos prirastlo obilno, pa tudi žlahno je, vendar se mi vidi, da ga bomo sami morali piti, ker kupca od nikodar ni. Oddavajo ga po 50 gld., še boljšega po 60 gld., više malokaj. — Zimo imamo prek in prek suho. Pretekli mesec smo dobili nekoliko snega, ki pa ni dolgo ostal, ta mesec ni ga bilo celó nič. Ako Bog dá, bomo drugo leto spet dobili kruha in vinca dovolj; povsod se nam kaže veselo upanje.

Iz Loke. (Oznaniło in povabilo.) Naznanuje se vsem domačim in unanjim častitim udom čitavnice loške in čast. udom drugih čitavnic, da bo v naši čitavnici druga slovesna „beseda“ prihodnje nedeljo, to je, 4. dne mesca januarja. Prosimo častite ude, da bi se jih mnogo sošlo k tej veselici; kolikor več nas pride skupaj, toliko večja je zabava. Tisti gospodje, gospé in gospodičinje, ki nas mislijo pri tej besedi s kakim govorom, kako deklamacijo ali igro na glasoviru razveseliti, naj blagovolijo se pismeno saj dva dni poprej pri odboru oglašiti.

V Loki 27. dne dec. 1862.

Odbor čitavnice.

Iz Tomina. (Vabilo.) V pondeljek po sv. treh kraljih, to je, 12. januarja p. l. bo v tukajšni čitavnici „beseda“, h kateri slavno društvo prijazno vabimo.

V Tminu 24. grudna 1861.

Odbor čitavnice.

Iz Ljubljane. Omenile so v svojem poslednjem listu „Novice“ s posebnim veseljem, kar je Njih Veličanstvo presvitli cesar ob poslovu od državnih zbornikov blagovolil reči gosp. dr. Tomanu zastran dežele naše. Al omenile so to le ob kratkem, kakor nam je naš dopisnik iz Dunaja pisal. Govorivši sedaj s gosp. dr. Tomanom samim moremo obširniši povedati pogovor njegov z Njih Veličanstvom, da s tem tudi razjasnimo, kar je bilo o tem v nekterih nemških časnikih rečeno. Ko je presvitli Cesar pohvalil delavnost dr. Toman-a v državnem zboru, mu je zaupanje razodel, da tudi v deželnem zboru domačem, ki bo imel mnogo opravil, bo ravno tako priden, in da deželni zbor kranjski